

Katowice, 30.06.2023 r.

mgr Arkadiusz Kula
Akademia Wychowania Fizycznego
im. Jerzego Kukuczki w Katowicach
ul. Mikołowska 72, 40-065 Katowice
Promotor: prof. dr hab. Arkadiusz Stanula

Szanowny Pan
prof. dr hab. Tadeusz Ambroży

Akademia Wychowania Fizycznego
im. Bronisława Czecha w Krakowie
al. Jana Pawła II 78, 31-571 Kraków

Odpowiedź na recenzję rozprawy doktorskiej

Szanowny Panie Profesorze,

na wstępie chciałbym serdecznie podziękować za wyróżnienie mojej pracy doktorskiej oraz jej pozytywną ocenę. Jestem bardzo usatysfakcjonowany, że docenił Pan Profesor zarówno wartość merytoryczną, jak i redakcyjną mojej dysertacji doktorskiej. Włożyłem wiele wysiłku, aby rozprawa była rzetelna, uporządkowana, a jej główny temat obszernie opracowany, przy zachowaniu przejrzystości i czytelności.

Pierwsza uwaga Pana Profesora dotyczyła pojęć wydolności (wydolności tlenowej i beztlenowej) oraz wątpliwości, czy w pracy wydolność rozumiana była jako zdolność czy predyspozycja. Rozwierając wątpliwości, w oparciu o piśmiennictwo „*Fizjologiczne podstawy wysiłku fizycznego*” oraz „*Fizjologia wysiłku i treningu fizycznego*” autorstwa Jana Górskiego, wydolność w niniejszej pracy rozumiałem jako zdolność do wykonywania długotrwałego wysiłku bez większych zmian homeostazy organizmu, a także możliwie szybkiego powrotu wskaźników fizjologicznych do wartości spoczynkowych. Dodatkowo pragnę podkreślić, że wg autora w polskim piśmiennictwie wydolność fizyczna kojarzona jest z wydolnością tlenową, którą rozumiem jako zdolność do pracy długotrwałej o dużej lub umiarkowanej intensywności. Wydolność beztlenową, natomiast rozumiem jako zdolność do uzyskania jak najwyższej mocy w jak najkrótszym czasie i utrzymanie tego stanu przez jak najdłuższy czas.

W kolejnej uwadze, zwrócił Pan Profesor uwagę na wymieszanie pojęć w zakresie określenia wydolności jako biologicznego podłoża zdolności wytrzymałościowych, oraz wytrzymałości traktowanej jako jednego z komponentów sprawności fizycznej sportowca, a także rozróżnienia i określenia rodzajów wytrzymałości w ratownictwie wodnym z podziałem

na ogólną, ukierunkowaną oraz specjalną. Dziękuję Panu Profesorowi za uwagę i jednocześnie wskazówkę dotyczącą wymieszania powyższych pojęć, których uzupełnienie wzbogaci treść dysertacji doktorskiej. Bazując na literaturze „*Podstawy teorii treningu sportowego*” autorstwa Henryka Sozańskiego, wytrzymałość rozumiana jest przeze mnie jako zdolność do długotrwałego wykonywania wysiłku fizycznego o określonej intensywności (z reguły 60-80% maksymalnych możliwości) bez wyraźnego spadku efektywności działania i zachowaniu podwyższonej odporności na zmęczenie, a jej biologicznym podłożem jest wydolność. Jako wytrzymałość ogólną w ratownictwie wodnym rozumiem zdolność do nieprzerwanej, dynamicznej pracy, przy udziale wszystkich mięśni. Wytrzymałość ukierunkowana jest zdolnością pozwalającą na stopniową adaptację organizmu ratownika wodnego do przyszłych, specjalistycznych zadań ruchowych, natomiast wytrzymałość specjalna pozwala ratownikowi wodnemu na wykonanie specyficznego obciążenia w określonym czasie.

Odnosnie uwagi dotyczącej pytań badawczych (pierwszego, drugiego i trzeciego) i ich czytelności zgadzam się z Panem Profesorem, jednak zdecydowałem się na rozwinięcie pytań, które miało na celu dokładne określenie parametrów fizjologicznych, kinematycznych oraz sposobów holowania, które będą poddane analizie.

Bardzo dziękuję Panu Profesorowi za uwagę dotyczącą podsumowania i wniosków mojej dysertacji doktorskiej. Jest to bardzo cenna wskazówka, która zdecydowanie może podkreślić wartość pracy. Uwagę tę z pewnością wykorzystam w przyszłych publikacjach.

Na koniec pragnę jeszcze raz serdecznie podziękować za wyróżnienie i pozytywną ocenę mojej dysertacji doktorskiej wraz z konstruktywnymi uwagami, które z pewnością przyczynią się do poprawy mojego wystąpienia podczas obrony.

Z poważaniem

Arkadiusz Kula